

Vad har jag
fått från dig, Mor?

Släkroman 1762-1941

Roger Blomberg

Med rynkad panna tittar Boel Åkesdotter på sin far som tar på sig rocken och går ut ur stugan, lastar en säck på kälken och beger sig till Oppmannasjön. Boel står på trappen, tar sig för munnen och undrar. Det verkar bra från början, men mörka skuggor sveper över isen. Åke trycker rocken hårdare runt sin kropp. Han känner sig trygg därför att han känner vägen och gått den flera gånger denna vinter.

I stugan hjälper Boel, som är sju år, sin mor Ellse med att plocka undan efter den enkla måltiden de haft. Tysta sitter de sedan och tittar ut genom luckan.

Åke går med bestämda steg över isen dragande kälken efter sig. Plötsligt blir det mörkare på himlen och vinden tilltar och han blir förvirrad över vägen och vet inte riktigt åt vilket håll han skall gå. Plötsligt brister isen och han sjunker ner i det kalla vattnet.

– Hjälp! Hjälp!

Han blir snabbt kall och desperat försöker han kravla sig upp. Efter ett tag häver han sig upp på isen och blir liggande. Boel öppnar dörren tittar upp emot den mörka himlen och det stramar till i mellangärdet.

Vinden avtar och några mörka siluetter syns och ett ljusken. En grupp män med en lykta närmar sig och upptäcker Åke. De skyndar sig fram, lägger honom på kälken och beger sig tillbaka till strandkanten. En man springer bort till huset och möter Ellse. Boel ser sin mor skrikande ge sig iväg. Mor tog på sig för lite kläder så Boel plockar med sig en rock och följer efter så gott hon kan i snödrivorna. När hon närmar sig sjön ser hon en grupp män i en ring. Inifrån ringen hörs hennes mors vibrerande skrik.